

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	Ptas. 350
a provincias trimestre.	
Extranjero y Ultramar más de un año.	

Anuitats, à prens convencionals.

Reus Dissapte 27 de Novembre de 1897

Núm. 3.429

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Malloré, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's sàbiquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTS DELS ULLS

Lo DOCTOR BIADA, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona, ex-quefe de clínica y ab titol de las universitats de Berlin y Wurzburg, ex-ajudant dels Drs. Wecker y Landolt de Paris.

Reb en CONSULTA á Reus, tots los diumenges y dilluns de 9 á 12 y de 4 á 5.

Arrabal alt de Jesús, 38, sobre 'l Correu.

Los darrers dies á Barcelona, Claris, 44, cantonada á la Gran Via, de 11 á una y de 4 á 5.

MALALTIES DELS ULLS

L' oculista de Tarragona D. J. MIRÓ clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 á 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Monterols.

Los darrers dies en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarda.

accedint gustós á las peticions de sos numerosos

y divendres de 2 á 5 de la tarde. Consulta: Arrabal

Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Monterols.

de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarda.

Vinyas Americanas

Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, per milions.—Preus redunits y autenticitat garantissada.—Cinc milions d'estacas, y un milió de barbats.

SECCIÓ DOCTRINAL

Lo que pot esperar

Catalunya del centralisme

¿Han tingut mai los castellans una tendència de protecció francesa y decidida á favor de Catalunya? May, pero may. Al contrari, lo que ells han tingut en sa inmensa majoria ha estat un odi y una inquinà que en algunes èpoques se 'ns ha presentat implacable, y sobre tot es al any 1700 que varen presentarse al natural tal com eran y son, y sense caretal y que contrariats per la autonomia que hi havia á Catalunya, al veure que de cap manera hi podian enviar cap remesa d'empleats castellans, excepció feta del virrey y uns quants satèlits que tampoc podian obrir bretxa al govern autonòmic que hi havia, esperavan com lo gat á la rata, no més que tregués lo cap del can per clavarli las ungues y menjársela.

La desplomada monarquia espanyola governada pel débil Carles II, se presentava bé, per aquells ambiciosos intrigants que odiavan á Catalunya per no poguerli arrencar la pell, y Portocarrero, cardenal y arquibisbe de Toledo, venut al or francés del embajador duc d'Harcour pera portarnos lo rey dels castellans Felip V, va pojar á primer ministre, home intrigant, ambicions y de poc talent, pero de bastanta sort. La direcció d'aquella desatallada monarquia en aqueix home, va ser una calamitat per Catalunya y preludi de la sangrenta guerra de Successió que va vindre quatre anys

més tard, lo seu vct, l' or del duc d'Harcour y 'l seu empenyo, va fer que com altre Sant Vicents Ferrer de funesta memòria pels catalans, dicidís mort Carles II la vinguda á Espanya del primer Borbó lo dia 24 de Janer de 1701, rey dels castellans, y també comte de Barcelona.

Portocarrero va ferse la part del lleó, seguint fent de primer ministre del primer Borbó. ¿Y saben lo que va fer quan lo rey dels castellans y comte de Barcelona va estar instalat á Madrid?—Qué va fer, me dirán—va fer, que va emplear la seva familia y parentela, donantlos hi 'ls empleos que tenian més sou.—Qué tal—No es veritat que 'ls Portocarreros del primer Borbó, han tingut una descendencia estraordinaria per emplear les seves famílies y que aquella del any 1701, y 'ls del any 1897 referent á això, se semblan com dues cireres iguals? No 's va poguer escapar Catalunya á la rapacitat d'aquest primer ministre, y al dia 2 de Febrer de 1701, va portar per virrey lo seu germà Don Lluís Portocarrero, comte de la Palma, marqués de Montesclaros, y no sé de quantas coses més, intrigant de talla curta, pero era germà del primer ministre, y no cal dir res més; lo seu nombrament per Catalunya va caure com una bomba; una vegada á Barcelona va jurar l'autonomia que hi havia, pero que no cumplia ab res, va ser un Carles d'Espanya llençat de desde Madrid per veure si ab lo seu pes s'ensorrava tot, tot li semblava que conspirava á favor del Arxiduch d'Àustria, morts, emigració, y las presons plenes de gent, la correspondencia anava primer de tot á la casa del virrey, allí s'obrián las cartas per los seus satèlits, y quan ja las havian llegit, allavoras las repartien. Dies de terror y prova pels nostres passats, la Diputació no parava d'enviar comissions á Madrid á veure lo rey dels castellans, y en sent allí no se 's escotaven per res porque 'ls consellers de la Corona tols odiavan a Catalunya y eran castellans, y per últim van donar ordre al capitán general de Zaragoza, Camarasa, que no deixés passar cap comissió catalana de les que anaven á Madrid.—Qué tal?—No es veritat que això de les comissions á la Meca castellana del any 1701, y las dels anys que som y 1897 també se semblan com a dues cireres iguals?

Los darrers dies en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarda.

nan á coneixer que de desde la Portocarreros castellans del primer Borbó, als altres Portocarreros d'aquest si de sigle, no han cambiat gens ni mica, lo que vol dir que poca cosa de bò ne podém esperar per Catalunya principalment, y lo que sense anar gayre lluny ne tenim bonas proves de lo que ha passat era mateix en aquesta exposició de les industries que han portat á Madrid, y lo no nombrar un català per la comissió del any 1900 de Paris, en la exposició universal.

Me sembla que també corroborarà en això, y voldrà equivocarme, lo final de la negra cuestió aranzelaria d'aquelles illes d'allà «casi pacificadas» que com a fantasma s'acosta estenent son negre manio per Catalunya, y de les demés regions industrials del Estat espanyol, per ofegar y reduhir al silenci la meitat de sa numerosa maquinaria.

No faltarán com el any 1701, las tardes de comissions a la Meca castellana, al veure aquells vehins que 's volen menjar la carn y 'ls ossos, pero no hi ha cuidado, que 'ls d'allà per Espanya ja 'ls hi deixaran la pell; y al aner á la Meca en pelegrinació, las comissions de Catalunya y demés regions perjudicades, los Portocarreros d'avui dia los hi ensenyaran la pell, per la part del pel, perque no la vegin descarna, dihentlos: hi: «La nostra gran diplomacia, enveja de tot lo mon, ha salvat tot això» (la pell);—pero descarnada—dirán los d'aquí.

En compensació de tot lo que s'ens va presentat, no 's queden curts de prometeras, y després, tenim la famosa Companyia Trasatlàntica, aquella que està subvencionada ab 4000 duros d'or diaris segons vaig llegir al primer diari comercial d'Espanya, capás de fernes felisos y richs, pels seus fletes baratos, a tots los que embarquem per las capitals sud-americana. Lo que tenim de dar gracies es á las companyias italiane «La Veloce» y la de «Florio y Rubatino», y la de «Transports marítims» de Marsella gracies que fas sin escala á Barcelona, y això en tots los desavantages que tenim, perque han de saber que som sinqueda, puig aquestas companyias naixen á Genova y Marsella, y cuant arriban a Barcelona, ens diuhen algunas vegades que no poden carregá mes, y que ja no hi ha cabuda, com aré mateix succeix, quedantnos los gèneros á las fàbriques, mentres que 'ns tenim de mirar com los extrangers marxan carregats cap al Sud Amèrica, tot y sempre tot, per culpa d'aquests governs que 'ns desgovernan, venen després los cambis y si á Marsella pagan 30 franchs tonelada hasta Montevideo ó Buenos-Aires, nosaltres tenim de pagar 40 pessetas, tot per culpa del centralisme que tracta á las demés regions com una madrastra; prou si es mirenn los interessos de tots, iindrián una línia de vapors á fletes barato subvencionada que aniria el Sud Amèrica, y allavors los fletes foren á pessetas, y no iindrián l'alza ni la baixa dels cambis, perque la companyia naieixá á Barcelona que es d'ahont hauria de sortir, y naixent aquí, fora com la companyia d'Ibarra y l'altra, La Valenciana de naüegació á vapor, y altres que fan la costa, que paguen á pessetas; doncs no servint pera res la «Companyia Trasatlàntica» del marqués de Comillas referent á la línia de la Plata, lo govern centralista ens hauria de subvencionar una línia que seguirà per algo mes que la de Comillas, y per aquest motif que 's fa avuy tant necessari per donar vida al comers, al fabricant y al treballador, per aquest mateix motif lo goberno no ho farà. ¿Qué 's importa els Ronquillos y Portocarreros d'avui dia que las fàbriques siguin mitj mortass, y los treballadors no poguen treballar mes que tres dies ó quatre cada setmana? Que

's importa que las fincas estrangeras omplin de gè-

ros las capitals de la Plata, y que freguin als de les regions espanyolas, à pas de carga?

Per res han servit los esforços y bona voluntat d' aquell bon patrio president de la Cambra de Comers espanyola de Buenos Aires é la reunió que hi va haver per consumir en tot lo que possible fos dels nostres productors, diuent en lo seu discurs: «El Goberno espanyol debería subvencionar una línia en que los fletes fuesen baratos, porque la Compañia Transatlàntica es deficiente para el tràfic». Estém del tot conformatos y és que's pugui dir mes en menos paraules? crech que no's pot dir mes, y com també crech que l' gobern no fará res, per mes que lo president d' aqueixa Cambra de Comers de la capital Sud-americana, ha gi mostrat lo camí al Gobern Centralista per aliviar la crisi de Catalunya, y las demés regions industrials d' aquesta nació semi-mortis, que'n diuen Espanya.

ISIDRO LLEVAT.

Reus 25 Novembre 1897.

Una llissó als academichs de la «Espanola»

La sabia «Academia Francesa» ha concedit lo premi Nee al gran poeta Mistral per sa obra en llengua provençal, «Lo poema del Rose». Lo secretari d' aquella docta Corporació al donar compte de fet tan gloriós pera les lletres de la Provença, quals fills com nosaltres, aspiran á la reivindicació de la seva nacionallitat y al floreixement de la seva llengua, digué lo següent, que si no admirá als Gutierrez, Gonzalez y Rodriguez de la Academia de la Porta del Sol, que votaren pera que lo premi Piqué se concedís á obras PRECISAMENT escritas en castellano serà que aquest bons senyors, enorgullits de son saber y del seu talent, no volen rebaixarre al lloch que ocupan sos companys de la nació vehina:

«L'escriptor que aquesta vegada premiem, —digué lo Sr. Secretari— es un gran poeta, que no solzament ha cantat son país, sino que ha volgut també ressucitar sa llengua. Me refereixo á Mistral y á son poema del Rose. Mistral havia describit sovint en sos versos lo gran riu meridional; pero ha volgut consagrarli tot un poema, que ell sol l' omplí del tot. Lo Rose que canta aquesta vegada no es exactament lo d'avuy, atravesat per ferro-carrils y solcat per barcas de vapor.

Li ha semblat à Mistral que aquestes màquines de la civilisació moderna despoetisan el venerable riu; y així ha volgut contarlo tal y com fou en altre temps, avans de toias aqueixas novas invencions, quan solcaven sus ayguas aquellas barques barroeras, sirgadas per sapats cavalls. Allavors sembla, com ell din, un rusch immens, ple de vida y de color; ara tot cella ó sembla mort. Lo poeta nos agafa, donchs, las mans y ab ell nos embarquem en un d' aqueixos barcos dels sigles mitjans y ns porta desde Lyó á Bellcayre.

Com cada nit deté l'convoy pera reposar, y com s' canina poc á poquet en los paratges difícils, lo viatge serà llarg. Mes ja podém matar lo temps durant lo camí. Escoltaré las narracions que fan los vells mariniers del Rose, nos parlarán d' un mon que ja no existeix, que Mistral conegué quan era noy y que ns vol fer coneixer. Y veyém passar los pobles y ciutats tan bellament situadas á la ribera: Vienne, Valence, Avinyó... Mistral nos conta la historia de cada una y de sos enrunats castells. Com lo poeta coneix be l' passat de son país, s' plau, com diu ell mateix, en banyarse en sos recoris...

Pero mentres me deixo encantar per tan bella música un escrúpel s' aixeca en mon esperit. Facilment lo comprendré. Jo m' dich: aquesta llengua en que l' gran poeta escriu no es aquella qual guarda nos confia Richelieu; sembla, donchs, que no druriam ocuparnos de Mistral, DONCHS QUÉ SA LLENGUA NO ES LA NOSTRA.

Jó ja sé lo que á això s' ha contestat. S' ha dit que si no es possible enclourel en lo camp de la literatura francesa no deixa per això de pertenyir á la literatura de la Fransa, HONRANTLA MOLT, y que la llengua de que l' poeta tan magistral ments s' ha servit, es germana de la nostra, llengua á la que ell ha volgut retornar son lloch en la família. Y tot això es veritat.

Si la llissó no aprofita, si las recentis disposicions dictadas per Alemania, pera instruir de primira mà al poble de l' Alsacia y Lorena y las mateixas del Czar de Russia manant que á la Polonia s' ensenyi l' polac, res diuen á nostres Academichs, no ns queda duple que Espanya anirà al cap de la civilisació del mon.

Poble que no honra la seva llengua be s' pot dir que es poble mort y Espanya, per desgracia, fa temps que s' complau en prepararse l' suïcidí. Despreciem nosaltres aqueixas injusticias dels castellans, y posada

la fé en lo pervindre, treballém pera honorar nostra llengua, que ella ens honorarà á nosaltres, si no á Espanya, á les demés nacions civilisades.

CRÒNICA

La «Crònica Reusense» are reparteix á sos suscriptors ab lo sols augment de 60 céntims de pesseta del preu que té senyalat, lo «Ciero» de Barcelona y l' «Nacional» de Madrid.

També nosaltres volém contribuir á la propaganda.

La llàstima es que procura tent pera que 'ls de fora de casa se puguin construir edificis al carrer de Lauria de la capital del Principat y no sabém si l' «Nacional» pensa fersen una en lo del Turch de la Cort, que la propria, causa pena lo mirarla.

A nosaltres ni á cap de nostres companys se 'ls hi envian los colegas anomenats y com també nos trobém sense la perrita per comprarlos, així es que més d'una vegada haurém passat sense contestar quelcom que las bocas de las rotativas s' haurán menjat molt bé, no mes que pera tractar la opinió pública que ells exclusivament representan.

«El Nacional» es aquell company nostre que al parlar de la Assamblea de Girona deya que només s' hi trobaven aplegat cuatro locos.

Mes ben recomanat, pera introduhirse en aquesta catalana ciutat no sabríam cóm ferho; y si s' té en compte que la suscripció no val mes que 60 céntims en trenta dias, tenim que las minyonas de serveys se convertirán tot seguit en nacionalistas, puig á cal adroquer, la tallera y las verduieras de plassa, las seves mercaderías d' aquí en endavant no més las emboilarán ab «El Nacional».

Lo canvi de temperatura d' aquets darrers días ha fet que alguns de nostres vehins se decidissin á despenjar las capas madrilenyas per lluhirlas per nostres carrers.

Ab los frets hi ha que anar ab cuidado.

Ahir al cap-vespre lo cel nos amenassá ab un ruitx que per tí s' quedà entre l' atmosfera.

Això feu que l' ayre que regna fos bastant humit.

Aquesta vegada se se nos ha quedat per lo correu lo número de «Madrit Català» que sortí á llum lo dia 15 del actual.

Per la Alcaldia d' aquesta ciutat se nos envia ahir una invitació y vari exemplars del Reglament que regirà en lo Concurs de matxes que l' vinent Abril tindrà lloc á Madrid baix lo patronat del Rey Alfons XIII y la seva mare la Reyna Regent.

Agrahím l' atenció.

La Junta permanent de l' «Unió Catalanista» ha tingut l' atenció que li agrahím com se mereix d' enviaros un exemplar de's Estatuts reformats, baix los que se regirà tant patriótica Associació.

A mes havém rebut l' ofici en que ns manifestava l' envio de dits Estatuts y al que hi contestarém en carta particular.

Identificat Lo SOMATENT ab los fins que persegueix y per los que travalla l' «Unió Catalanista» ab mes fermeza quan mes obstacles los governs centralistes posan á son crit «Via forta», per demés considerém lo fer constar la nostra entusiasta adhesió á lograr la regeneració de Catalunya.

Un diari tant serio com lo «Diario de Barcelona», agafa al flamant proteccionista Weyler y li senta las costuras d' una manera que dona gust de llegir.

Vegin los lectors lo següent retall:

Los que velian converfirlo en capdill de defensa de la producció nacional li confian un paper per qui no ha demostrat fins avuy un grān coneixement. L' únic títol que per això li coneixem es l' haver dit unas quantas paraules que á res obligan, sugerides pels mateixos que li van confiar aquest paper. Perque es lo cas que la seva ven no s' ha aixecat mai ni en lo Senat ni en lo Congrés pera defensar la producció del país y ni sisquera cuant fou govern á Filipinas va fer lo que podia fer en favors d' aquests interessos. Sapi-gut es que la Península salda en déficit ab Filipinas, perque aquelles lles per comple de ser un mercat pels productes espanyols, ho són pels productes extrangers y no perque no hi hagin aranzels protectors, sino perque lo contrabando fet á la descarada en gran escala y á llum del dia converteix en ilusoria aquella pro-

tecció. Que fen lo general Weyler quant era allí omnipotent pera protegir aquesta producció nacional que ara l' hi te robat lo cor? Y que pot fer avuy en favor seu que no puga fer qualsevol general nostre y algunes ab major ventatja per las seves bonas relacions ab lo govern.

Al últim tothom s' haurá de convencer que aquest general, sense cap mérit ni com á militar ni com á polítich, es un home sense significació, incapàs de acandillar cap tendència ni cap aspiració de la nació, perque careix de ideals y no té un criteri fixo en l' elevat lloc que ocupa.

Y pensar que d' un ser vulgar així se n' voldrà fer un redemptor del desgraciat poble espanyol!

Los diaris de Barcelona donan compte de que a la Barceloneta s' ha deixat morir á un noy malalt sense l' auxilis de la ciència, á pesar d' esser reclamats per la família en una casa de socorro, puig la familia del noy es molt pobre.

D' una manera ó altre s' havia de coneixer l' estada d' en Weyler á Barcelona. Lo sistema dels Hospitals de Cuba l' ha seguit en lo seu viatge.

En cumpliment de la resolució adoptada per la comissió executiva de la pròxima Exposició de Bellas Arts é Industrias Artísticas, de Barcelona, l' alcalde senyor Collasso, d' acord ab los senyors cònsuls generals de las respectivas nacions, ha designat los següents comissaris de las seccions extranjeres de la Exposició:

Fransa, senyor president de la Cambra francesa de Comers á Barcelona; Portugal, senyor don Pere Sucre Rosa, canceller del consulat; Bèlgica, senyor don Anton Joanbernat; Dinamarca, senyor don Emili Schierbeck, vicecònsul; Russia, senyor don Joan Azema; Suecia y Noruega, senyor don Carlos Dalhander y Soler, vicecònsul.

Los comissaris d' Itàlia, Àustria, Alemanya y altres països considerats com centres d' art, serán designats tan aviat com s' hagin posat d' acord ab lo senyor alcalde los cònsuls de las respectivas nacions.

Per l' Inspector de mercats d' aquesta ciutat don Pere Rovira, ahir foren decomisats é inutilitzats 14 kilos de peix per no reunir las condicions necessàries de salubritat pera ser destinat al consum públic.

Copíem de nostre apreciat colega lo «Díarie del Comercio» de la vehina ciutat:

«Es verdaderament dolorós lo que está succeixint ab l' assumptu dels expedients que per suposada defraudació ha instruït l' inspector Zanui.

N' fa molts dies que l' «Díarie del Comercio» tingué que ocuparse d' aquest assumptu ab la preferència que en tots los cassos demandan los interessos d' industrials, y no arribá á més ni més digué perque la enormitat de certas frescuras nos feren treure crèdit á lo que avuy per efecte de lo acordat ahir en Junta, presenta tots los caracters d' una trista realitat.

Diguem en nostre número anterior que l' industrial havía de descobrir inconsciencies de sos propis instructors ab proves tals que casi podrían ser suficients pera que en las mateixas (nos referíam á las diligencias del expedient) ENTENGUEN ALTRA CLASSE DE TRIBUNALS.

Y avuy, quan l' industrial se veu en lo mirall que fabriqués á capricho son constant perseguidor y s' dongui compte exacte de tot lo actuat, comprén fins á la societat lo que son y lo que poden las debilitats humanas, feguerat el roval á sbribos y consells dissenys.

Ha manifestat l' industrial al llegirli una diligència de càrrec, que l' citat escrit es TAN FALS com caprichos, puig que ni en lo mateix apareixen las firmas del teresat ó testimonis ni l' primer ha ensenyat los documents que en la citada diligència apareixen.

Devant tan graves manifestacions, que constitueixen sino resultan certas, una calumnia dirigida contra Zanui, se suposa que aquest, y qualsevol en lo seu cas, protestés de la afirmació y s' aixequés acta pera ab ella ampararse en la llei y justificar sos procediments devant la Junta que ha sentit ab assombro la terrible acusació.

Pero ha sigut sol l' industrial lo que això pogués á la Junta, acordantse una ampliació pera depurar tal extrem.

En l' assumptu que motiva aquest suelto y si de las citades ampliacions s' arriba á probar que aqueixa diligència es com din l' interessat y que ja per la falta de firmat ó testimonis que prevé l' art. 174 del reglament, lletra B en son segon parrafo sembla tendir á lo que l' industrial ha dit en plena Junta, allavors s' haurà d' aplicar lo 184 del citat reglament, en lo que comprenen sus tres derreras ratllas, així s' aquell se'

considerarà deraudador à la Hisenda, puig que la falsetat d' una diligència, cas de ser falsa la extesa per lo Sr. Zanuy, està penada per lo Còdich dels tribunals ordinaris.

Nosaltres, que estém disposits à defensar y respectar la justicia, eixis com los interessos dels industrials, seguirèm examinant aquest assumpte pera que sia jutjat per la pública opinió, confiant en la rectitud que caracterisa al Sr. Brañis, dignissim delegat d' Hisenda, posada de manifest en lo poch temps que porta al frenete de tan espinós àrech, aixis com també han quedat regoneguts los vastos coneixements d' administració que posseixen los senyors interventor y advocat del Estat, devant los quals s' estellarán sempre quant tendeixi à infraccions y caprichosities enutjoses.»

Conformes ab lo colega.

Lo recaudatahir per concepte de Consums en la Administració d' aquesta ciutat, puja à la cantitat de pessetas 1072'44.

SECCIO LITERARIA

Turbonada

Blaus nuvols s' eixecan que 'ls vents aglomeran,
Boy agegantantse formidablement,
Mostrant negras sombras que 'l cor esparveran,
Y llums d' un blanch palit que 's va mitj perdent.

Claror esmortuhida l' espay il lumina;
De pols entre glassas, com esperitat,
Galopa pels aires, ensembs qu' amohina
Y 'ls arbres capbona, un vent ben mullat.

Feisungas gotassas, s' escarxan per terra,
Campintla ben pronte d' un to prou fangós,
Les feras s' estimban de dalt de la serra,
Fugint esveradas pel tró estrepitos.

Se sent ramor fonda, bum-bum qu' esborrona,
Del riu que s' esbalsa saltant al camp rás,
Com serpent que inflantse com turbolència ona,
Corrent desbordada dels trons al compàs.

Lo vent que no minva, ab sa potent forsa,
Les bromas esquintse en tous borrellons,
Dels arbres, que ploran, llurs branques retorsa,
Cruixint fins les rocas ab ses contusions.

Ja calma la furia de la torrentada
La guata blavence, tota 's va esvehint
Surtint d' entre 'ls nuvols de sol un' ullad
Que 'ls arbres y feixos de sanch va tenyint.

Las albas redressan l' argentada fulla,
Tantost lo vent pára sa furia cruel,
Dels nuvols no 'n resta ja ni una despulla...
¿Heu vist com plovia? ¡mireu, donch, quin cell!

F. V. C.

SECCIO OFICIAL

Alcaldia Constitucional de la ciutat de Reus

Haventse rebut en aquesta Alcaldia 71 llecencies ó passes corresponents als soldats del sorteig d' aquest any, compresos entre 'ls excedents de cupo y redimits à metàlic, se 'ls hi notifica per present edicte, pera que 's presentin en aquesta Secretaria Municipal provistos del passe que obra en son poder pera cambiarlo ab la referida llecencia, desde 9 à 1 del matí y de 6 à 8 de la tarda.

Lo que 's fa públich pera general coneixement dels interessats.

Reus 26 Novembre de 1897.—L' Alcalde, Joseph M. Borrás.

Registre civil

del dia 25 de Novembre de 1897

Naixements

Anton Vidiella Domingo, de Higin y Francisca.
—Maria de la Misericordia Font Aguilar, de Andreu y Filomena.

Matrimonis

Victor Rigal Henrie, ab Rosa Solé Valls.—Francisco de P. Muñoz Blay, ab Rosa Vergés Font.

Defuncions

Maria Borbonés Ferré, 74 anys, Sant Gayetá, 12.
—Rosa Dagá Baset, 76 anys, Sant Joaquim, 24.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Facundo.
Sant de demà.—Sant Gregori.

SECCIO COMERCIAL

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona à les 4 de la tarde d'ahir:

Interior	84'67	Filipines	
Exterior	80'80	Aduanas	96'75
Amortisable	80'80	Cubas 1886	96'50
Frances	21'10	Cubas 1890	79'75
Norts	23'80	Obs. 6 0/0 Fransa	97'75
Exterior Paris	61'37	Obs. 3 0/0	53'81
Paris	32'75	Londres	33'45

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllots de tots los països.

BOLSI DE REUS

Cotisations realisades en lo dia d'ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64'67	Frances	91'40
Exterior	80'80	Cubas vellars	96'83
Colonial	80'80	Cubas novas	79'75
Norts	23'80	Aduanas	96'75
Obligacions Alimansas	83'	Obliga. 3 0/0 Fransa	83'87

PARIS	93'75	Philippines	93'75
Exterior	61'20	Norts	...

GIROS

Paris	81'54	Londres	33'45

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta piazza facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallés Sureda, D. Joan Llauderó Prats, don Jean Vallés Vallduví y D. Francisco Prius Demestre.

Londres a 90 dias fetxa. . . . . 00'00 operacions

» à 8 » vista. . . . . 00'00 diner.

Paris à 8 » df. . . . . 00'00 operacions

Mersella à 8 » . . . . . 00'00

VALORS LOCALES DINER PAPER OPER.

ACCIONS	010	010	010
Gas Reusense	850	0	0
Industrial Harinera	0	0	0
Banc de Reus	515	520	0
Manufacturera de Algodón	70	100	0
C. Reusense de Tramvias	150	0	0
Societat Hidroelèctrica	135	150	0

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 24

De Amberes y esc. en 20 d. v. «Balboa», de 851 ts. ab efectes, consignat als senyors Mac-Andrews y Companyia.

De Bilbao y esc. en 27 d. v. «Cabo Ortegal», de 1024 ts. ab efectes, consignat a D. M. Peres.

Despatxadas

Pera Bilbao y esc. v. «Cabo Prior», ab carga general.

Pera Barcelona bal. «Consuelo», ab tranzit.

Pera Málaga y esc. v. «Sagunto», ab carga general.

ANUNCIS PARTICULARS

Academia Fortuny

Ensenyansa de dibuix, pintura y modelat

BIRIGIDA PER

RAMON CASALS

Premiat ab medalles, diplomas y mencions honorificas en varias exposicions, alumno per oposició del Regio Instituto di Belli Arts en Roma.

Ensenyansa de dibuix lineal, adorno, figura, paisatge, natural, pintura al oli y l' aiguada.

Dibuix y pintura ab model situ

Carrer Major núm. 28, pis 1.er.—Reus

TALONARIS

pera la Rifa de Nadal

Se venen en la Impremta d' aquest Diari.

ACADEMIA DE COMERS

dirigida per

Don S. carrias Herrero

PLASSA DE LA SANCH, 4, ENTRESSL

Lo método de la teoria y la práctica constantemente combinadas y agermanadas, perque's regeix la «Academia de Comers», permet a sos alumnos possuir à fondo:

Reforma de lletra en 2 mesos.

Càlculs mercantils en 6 meses.

Teneduria de llibres en 4 meses.

Llengua francesa en 8 meses.

Llengua anglesa en 12 meses.

Cada classe funciona independent de las demás.

Se donan aixis mateix Conferencias de Llatí, Matemáticas y altres assignaturas aixis de segona ensenyansa, com del

PERITATJE MERCANTIL

Plasa de la Sanch, 4, entressol.

TELEGRAMAS

Madrid 26.

L' «Heraldo» ha rebut de la Habana un telegrama en que s' dona compte de que preocupa al general Blanco la situació àterradora en que 's troben los pagès reconcentrats.

Los gobernadors civils reben comunicacions dels alcaldes, en les cuales se consignan xifras y detalls horribles.

Pera remediar en lo possible tals desgracias, s' han enviat recursos y s' ha acordat la formació de juntas protectoras.

Lo bisbe de la Habana ha dirigit una circular als rectors encarregants que facilitin los recursos possibles en favor dels reconcentrats.

—Lo cònsul dels Estats Units ha ofert al general Blanco ajudar ab lo producte de suscripcions obertas en círculs religiosos de la Unió pera cooperar al auxili dels reconcentrats.

Lo general Blanco ha acceptat aquestes cantitats per lo caràcter de caritat que revisteix.

—Lo dimecres últim voleren los insurrectes dos ponts del ferrocarril de Holguín.

S' han presentat a les autoritats militars un titulat capitá y 10 individuos més de la partida dels germans Cuervo.

—Diu un periódic que l' Sr. Castelar censuró que en las circunstancies actuals se concedís la autonomía y molt més la aranz-laria que perjudicará grandement als productes peninsulars.

L' «Heraldo» diu que mes valia que l' Sr. Castelar no hagués aconsellat fa algú temps la concessió de la autonomía.

—Passen de cent los telegramas rebuts en la Presidencia, demandant en nom dels centres productors, la supressió de la autonomía aranz-laria.

—A última hora de la tarda ha firmat la Reina algunos dels decretos plantejant la autonomía en les Antilles.

No se sap à punt fixo la extensió que hagi tingut les firmes; pero per mes que algú assegura que estan firmats tots los decretos, se dubta molt de que sia exacte.

La veritat es que fins la hora present no s' ha donat à la premsa cap extracte, com s' havia ofert.

—Diuen de Valencia que la societat econòmica d' Amics del País d' aquella ciutat ha nombrat una ponencia encar

GUÍA DE COMERCIOS
SERVEI DE TRENS

SORTIDAS:

De Reus á Barcelona

5'04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1⁴, 2⁴, tercera.
el 8'56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissaptes, (per Vilanova).

12'11 t. mercancías, segona y tercera.

1'51 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5'25 m. (per Vilafranca).

9'46 m. (per Vilanova).

15'8 t. per id.

7'39 t. exprés (dimars, dijous y dissaptes).

De Reus á Mora

9'33 m.—1'04 t.—3'10 t.—7'19 y 9'57 mit.

De Mora á Reus

4'21 m.—8'00 m.—12'05 t.—6'04 t.—7'36 mit.

De Reus á Tarragona

8'30 m.—9'47 m.—2 t.—7'04 t. elencs del esibit.

De Tarragona á Reus

7'30 m.—12'25 t.—4'30 t.—8'20 mit.

1'51 t. correo (per Vilanova).

Biblioteca Regionalista

Llibreria Regional, carrer de Jesús, 31

SECCIÓN CATALANA

«Lo Catalánisme», per Valentí Almirall, 10 rals.

«Quadros», per Emili Vilanova, 2 rals.

«La Dida», per Joseph Feliu y Codina, 2 rals.

«Cartas Andorrana», per Josep Aladern, 2 rals.

«Costums típics», per id., 2 rals.

«Alcover», monografia, per id., 2 rals.

«Poesías», per Manel Marinell, 2 rals.

«Oda á Barcelona», per Jascinto Verdaguer, 4 rals.

«Lo Pi de les tres branques», per id., 2 rals.

«L'Aglanya», per Ramon Masferré, 1 ral.

«Croquis Pirenencs», per J. Massó Torrents, 12 rals.

«La Fada», per id., 4 rals.

«Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó, 2 rals.

«Aant pel mon», per Santiago Russinyol, 16 rals.

«Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell, 12 rals.

«Obras catalanas», per Josep Ixart, 7 rals.

«Poesías», de Joan Maragall, 8 rals.

«Alades», per Emili Guanyabens, 8 rals.

«Fructidor», drama, per Ignaci Iglesias, 8 rals.

«Montalba», per Bosch de la Trinxeria, 12 rals.

«Quan jo era noi», per A. de Riquer, 20 rals.

ASCENSORES-SIVILLA

Hidráulicos y Eléctricos

MONTE-CARGAS Y MONTE-PLATOS

APARATOS

ELEVADORES

MOVIDOS

POR MOTOR

DE

TODOS

Vapor, de Gas

SISTEMAS

Y A BRAZO

MUNAR Y GUITART

S. en C.

INGENIEROS Y ARQUITECTOS

LIBERTAD, 1, MADRID

La casa construye y tiene funcionando aparatos elevados de todos los sistemas conocidos, como son los de equilibrio superior, equilibrio inferior, hidrostático, fumiculares, de compensador, eléctrico, hidroeléctrico, mecánicos, a brazo, etc., que se describen en el CATALOGO GENERAL DE LA CASA.

Se facilitan Catálogos y Presupuestos

D. FRANCOIS DE BARBERI

1979

Lluvia de agua, sal, etc., que se lleva en la

que se lleva en la